

عرب ستیزی و عکس العمل‌های غیرمنطقی، بازی در زمین وهابیت

پس از فاجعه تعرض دو نیروی پلیس عربستان به دو نوجوان ایرانی شاهد موجی از اعتراضات به این اقدام شنیع بودیم که برخی، رنگ و بوی عرب ستیزانه داشت. در قباحات آن عمل شنیع، هیچ شکی وجود ندارد، اما این اقدام نباید موجبات اختلاف بین ملت ایران و عربستان و بلکه میان تشیع و تسنن را فراهم آورد.

پس از فاجعه تعرض دو نیروی پلیس عربستان به دو نوجوان ایرانی شاهد موجی از اعتراضات به این اقدام شنیع بودیم که برخی، رنگ و بوی عرب ستیزانه داشت. در قباحات آن عمل شنیع، هیچ شکی وجود ندارد، اما این اقدام نباید موجبات اختلاف بین ملت ایران و عربستان و بلکه میان تشیع و تسنن را فراهم آورد.

به گزارش سرویس اندیشه خبرگزاری رسا، موضوع نژاد پرستی و لزوم مقابله با این بیماری موضوع تازه و جدیدی نیست. حکایت اما از آنجا آغاز می‌شود که پس از بحران‌های منطقه در چند سال اخیر و ایجاد اختلاف بین ایران و برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس بر سر مسائل سیاسی، منطقه درگیر فضای ملت‌په‌ی شد که این فضا می‌تواند در ادامه عواقب وخیمی را به دنبال داشته باشد.

در همین راستا و در چند روز اخیر پس از تجاوز دو نیروی انتظامی عربستان سعودی به دو نوجوان ایرانی در فرودگاه جدّه و چند اقدام تحریک آمیز حکومت سعودی شاهد موجی از اعتراضات به این اقدام شنیع بودیم که برخی از این واکنش‌ها، نه تنها غیر منطقی بوده بلکه رنگ و بوی نژاد پرستانه و عرب ستیزانه به خود است. در قباحات عمل دو نیروی انتظامی سعودی و لزوم برخورد قاطع با آن جای هیچ شکی وجود ندارد، اما اولاً این اقدام را نباید به حساب همه ملت عربستان نوشت، ثانیاً نباید اجازه داد که اختلافات سیاسی به سایر عرصه‌ها تسری یابد و موجبات اختلاف بین ملت ایران و عربستان و بلکه میان تشیع و تسنن را فراهم آورد و جنگ و ن‌قار فرقه‌ای به راه اندازد.

عقدّه گشایی سیاسی در بازی فوتبال؟

برای نمونه در بازی پرسپولیس ایران و النصر عربستان که چهارشنبه گذشته در خلال مسابقات جام باشگاه‌های آسیا در ورزشگاه آزادی و با حضور بیش از صد هزار تماشاگر برگزار شد. مهدی طارمی، مهاجم پرسپولیس پس از گلزنی به تیم عربستانی در شادی گل بحث برانگیزی ادای بریدن سر تیم حریف را درآورد. این حرکت که در واکنش به شادی گل ناپسند بازیکن عربستانی در بازی رفت دو تیم انجام شد، حرکتی غیرقابل قبول بود؛ چرا که ما به عنوان یک ملت با تمدن چند هزار ساله نباید پاسخ زشتی را با زشتی بدهیم. علاوه بر این مدیر باشگاه تیم النصر عربستان در اظهاراتی گستاخانه باشگاه پرسپولیس را متهم به «دنباله روی از تروریسم ورزشی» کرد که این اظهارات با شکایت باشگاه پرسپولیس از النصر به ای اف سی مواجه شد.

همه این اتفاقات برای این بیان شد که تحت تأثیر جو سیاسی، عرصه ورزش که باید سرشار از روح جوانمردی باشد به مکانی برای عقدّه گشایی سیاسی بین دو ملت تبدیل می‌شود. تیم النصر عربستان با لباسی کماندویی وارد میدان شده و گویی که به جنگ پرسپولیس می‌آید. بازیکن سرشناس پرسپولیس در مطلب خود در یکی از شبکه‌های عربی لفظ «ملخ‌خوری» را به قوم عرب نسبت می‌دهد و جنجالی را به راه می‌اندازد. حال اینکه همه این اقدامات به دور از روح ورزش و فلسفه آن است.

اختلاف بین دولت‌ها توجیهی برای اختلاف بین ملت‌ها نیست

لازم به ذکر است رهبر معظم انقلاب اسلامی کما فی السابق در سخنرانی اخیر خود در جمع مداحان و شاعران آیینی انتقادهای به سیاست‌های عربستان را تنها به نظام آل سعود متوجه کردند و به هیچ وجه به ملت عربستان توهین نکردند.

حضرت آیت الله خامنه‌ای که همواره علمدار وحدت ملی و اسلامی بوده است در سخت‌ترین شرایط و در اوج اختلافات نیز به همه ملت‌ها و به ویژه ملت‌های مستضعف نگاه حمایتی و دلسوزانه داشته است.

باید توجه داشت که تقابل اقلیت شیعی در ایران و اقلیت سنی در عربستان سعودی به خودی خود می‌تواند حساسیت‌زا باشد و اگر دو ملت بخواهند به اختلافات عرقی بین خود نیز دامن بزنند بدون شک جنجال‌های بسیاری به وجود می‌آید که با توجه مشترکات دینی بین دو کشور و ارتباط دو ملت به ویژه در سفرهای مذهبی مشکل ساز باشد؛ لذا نیاز است که نخبگان دو ملت با آگاهی از این امر در راستای آرام کردن فضا تلاش کنند. دشمنی بین ملت‌ها امر مذمومی است که حتی دشمنی بین دولت‌ها نیز توجیه خوبی برای آن نیست.

لزوم توجه به احساسات شهروندان عرب در ایران

از سوی دیگر باید توجه داشت که قومیت عرب در داخل ایران نیز یکی از قومیت‌های پر جمعیت است که به ویژه در استان خوزستان اکثریت را تشکیل می‌دهد. عرب ستیزی از سوی برخی از مردم و نخبگان می‌تواند سبب ایجاد شکاف در جامعه ایران به عنوان یک جامعه با اقوام و طوایف متعدد شود.

اینگونه اقدامات می‌تواند این حس را بین شهروندان عرب زبان ایرانی ایجاد کند که آن‌ها به ایران تعلق ندارند. این امر جایی نگران کننده تر می‌شود که ما در سال‌های اخیر شاهد تلاش جدی دشمنان برای فراگیر کردن پان عربیسم، پان ترکیسم یا پان کردیسم هستیم در کشور هستیم و اینگونه اتفاقات می‌تواند فضا را برای برجسته شدن این احساسات افراطی و به تبع آن تلاش برای تجزیه کشورمان باز تر کند.

عرب ستیزی؛ جاهلیتی مدرن

علاوه بر این بسیار روشن است که برخی تلاش دارند با سوء استفاده از فضای موجود از آب گل‌آلود ماهی بگیرند. امری که در مورد تجاوز به دو نوجوان سعودی و تجمع در مقابل سفارت عربستان سعودی در تهران مشهود است. برخی که هیچگونه دغدغه و گرایش مذهبی ندارند، بر لزوم توقف عمره مستحبی شعار می‌دهند. (البته بحث توقف عمره مستحبی بحث دامنه داری است که باید به صورت مجزا بررسی شود).

برخی افراد مغرض نیز از این مسأله برای ضربه زدن به اسلام استفاده کرده و سعی دارند که اقدامات حکومت عربستان را به دین مبین اسلام نسبت دهند؛ در فضای مجازی ملت‌های عرب و ملت‌های مسلمان را به تجاوزگری تاریخی متهم کرده و با ندیده گرفتن پیوندهای فرهنگی بین ایران و اسلام، مردم را نسبت به دین مبین اسلام بدبین کنند.

این امر در حالی صورت می‌پذیرد که قرآن به پیشگاه رسول رحمت (ص) با شعار «ان اکرمکم عند الله اتقاکم» نازل شد تا مردم را از بیماری نژاد پرستی رها سازد و به آن‌ها یادآور شود معیار تقوا است و به دور از هر ویژگی نژادی و عرقی این فطرت انسانی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

جالب این جاست که منتقدان اسلام و قومیت عرب خود گرفتار جاهلیتی مدرن شده‌اند. اینان که چهل را به اسلام نسبت می‌دهند نمی‌توانند ابتدایی‌ترین احساسات بیمارگونه را کنار گذاشته و ماهیت انسانی را ورای همه اختلافات و مشکلات هضم کنند. این واقعیت در حالی مشاهده می‌شود که این مسائل باید در ایران پس از انقلاب اسلامی حل شده باشد.

گفتمان وحدت اسلامی و حمایت از مستضعفان که بنیانگذار کبیر انقلاب امام خمینی (ره) همواره بر آن تأکید داشتند باید امروز نیز نصب العین همه مسؤولان و مردم باشد. ایران اسلامی نباید گرفتار جو سازی سیاسی برخی دشمنان شود و در آن با کوچک‌ترین اتفاقی، فضایی متشنج علیه یک ملت یا یک قومیت شکل گیرد. **مردم کشورمان علاوه بر تفکیک بین مسائل سیاسی و سایر عرصه‌ها، نباید رفتار زشت و ناپسند فردی را به حساب یک جامعه بگذارند.**

به امید روزی که در همه جای جهان کرامت انسان نه با ویژگی‌های ظاهری و شخصی بلکه به واسطه معیارهای اخلاقی سنجیده شود و بشر رهای از همه مرزبندهای عرقی و نژادی، در صلح و صفا زندگی کند.

حسین سعدی